

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ
8η ΣΥΝΟΔΟΣ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ
23 - 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1978
ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ

"Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΑΝΑΒΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ "ΝΕΑ ΑΛΤΙΣ"

ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ"

Υπό: κ. ΗΛΙΑ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

Προέδρου της Έταιρείας προς αναβίωσιν
της Όλυμπιας "Νέα Αλτις"

"Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΑΝΑΒΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ "ΝΕΑ ΑΛΤΙΣ"

ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ"

Υπό: κ. ΗΛΙΑ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

Προέδρου τῆς Ἐταιρείας πρὸς ἀναβίω-
σιν τῆς Ὀλυμπίας "Νέα Ἀλτις"

Εἶναι, νομίζω, ἀδύνατον, ἐκλεκτοῦ μου ἀκροαταί, νά εὑρεθῇ κανεὶς εἰς τὴν ὥραν αὐτὴν αὔθουσαν ἢ σέ ὁποιονδήποτε ἀπὸ τοὺς χώρους καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Διεθνoῦς Ὀλυμπιακῆς Ἀκαδημίας, ὅπου μὲ τόσῃ ἀγάπῃ φιλοξενούμεθα, χωρὶς νά φέρῃ τὴν σκέψιν του εἰς τὸν Ἐπαμεινώνδαν Πετραλιᾶν, ὅστις, τόσον ἐμόχθησε διὰ τὴν οἰκοδόμησιν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς.

Τώρα ὁ Ἐπαμεινώνδης Πετραλιᾶς δέν ὑπάρχει πλέον, ἔχομεν ὅμως πάντοτε καλὴ κοντά μας εἰς τὴν Διεθνή Ὀλυμπιακὴν Ἀκαδημίαν μίαν πλειάδα μυστῶν τοῦ Ὀλυμπισμοῦ, οἱ ὅποιοι, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρον Καθηγητὴν κ. Νησιώτην, συνεχίζουν ἀκαταπόνητοι τὸ ἀπὸ δέκα ἐπτά ἐτῶν ἀρξάμενον δημιουργικῶν ἔργων.

Καὶ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος καὶ ἐφέτος ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, μαζί μὲ τὴν Διεθνή Ὀλυμπιακὴν Ἀκαδημίαν εἶχαν τὴν καλωσύνην νά μὲ καλέσουν ἐδῶ εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν νά ὀμιλήσω ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐταιρείας πρὸς ἀναβίωσιν τῆς Ὀλυμπίας "Νέα Ἀλτις" διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐπιδιώκει αὐτὸ τὸ Σωματεῖον. Μὲ ἐκάλεσαν νά ὀμιλήσω πρὸς σᾶς, Κυρίαί καὶ Κύριοι, τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μῆσης Ἐκπαιδεύσεως, εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ἀνατεθῆ ἡ πολύμοχος προσπάθεια τῆς δημιουργίας μιᾶς φωτισμένης καὶ δυνατῆς ἑλληνικῆς νεότητος, προωρισμένης νά συνεχίσῃ καὶ νά προαγάγῃ τὸ ὑψηλὸν ἔργον, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τὴν ἐθνικὴν μας ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολήν. Μίαν ἀποστολήν, ἣτις συνίσταται, ὅπως ἐτόλμησα νά συνοψίσω μὲ ὀλίγας λέξεις εἰς μίαν ἐν τῷ φιλολογικῷ Συλλόγῳ "Παρνασσός" ὀμιλίαν μου: "κατὰ μὲν τὰς περιόδους τῆς μεγάλης δημιουργικῆς ἐμπνεύσεως εἰς τὴν ἐμπάντισιν ἔργων πολιτισμοῦ ἐσυγκρούτων καὶ ἀ-

νεκαναλήπτων, εἰς πᾶσαν δέ ἄλλην περίστασιν εἰς τὴν ἐπίδειξιν ἑνὸς ὑπερόχου μαχητικοῦ πνεύματος, τό ὅπου, οὐχί ὅπαξ, ἐν ὥραις ἐσχάτων κινδύνων, κατέπληξε τόν κόσμον".

Ἡ Ἐταιρεία πρὸς ἀναβύωσιν τῆς Ὀλυμπίας "Νέα Ἄλτις" δέν σᾶς εἶναι ἴσως γνωστή. Ὅπως δέν εἶναι γνωστή καί εἰς πολλούς ἄλλους ἐκ τῶν συμπατριωτῶν μας. Διότι τό ἔργον, εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ ὅπου ἀτέβλεψεν καί ἀποβλέπει, δέν εἶναι ἐξ ἐκεῖνων, ἅτινα προσελκύουν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τοῦ εὐρυτέρου κοινοῦ. Ἡ ἔταιρεία μας, ὅπως ἐγράφομεν εἰς ἓν ὀλιγοσέλιδον κατατοπιστικόν φυλλάδιον κατὰ τό 1956, "δέν εἶναι σύνηθες σωματεῖον μέ προκαθωρισμένους καί περιωρισμένους σκοπούς, ἀρχαιολογικούς, ἀθλητικούς ἢ ἄλλους, ἀλλά μία ἑνωσις ἀνθρώπων καλῆς θελήσεως μέ εὐρείας καί γενικωτέρας πολιτιστικᾶς ἐπιδιώξεις".

Τὰς ἐπιδιώξεις αὐτάς συνοφύζει τό 2ον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ μας, καθ' ὃ: "Σκοπός τοῦ Σωματείου εἶναι ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὴν κίνησιν μιᾶς γενικωτέρας προσπάθειας πρὸς ἀναβύωσιν τῆς Ὀλυμπίας ὡς ἐστίας παγκοσμίου ἀκτινοβολίας, μελλούσης νά κοδηγετήσῃ τὴν σύγχρονον καί τὰς ἐπερχομένας γενεάς πρὸς τὰ αἰώνια ἑλληνικά ἰδεώδη ψυχικῆς, πνευματικῆς, καλλιτεχνικῆς καί σωματικῆς ἀγωγῆς, καί γενικώτερον, ἡ ἀναγέννησις τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἰδέας ὡς πνευματικῆς καθαρῶς ἐκδηλώσεως, ἥτις θ' ἀποτελέσῃ σημαντικὴν συμβολὴν εἰς τὴν εἰρηνικὴν ἀνέλιξιν τοῦ κόσμου πρὸς μίαν ἀνωτέραν μορφήν βίου".

Ἡ διατύπωσις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου εἶναι τοῦ ἔτους 1963, ὅπότε ἀνεθεωρήθη τό ἀρχικόν καταστατικόν τοῦ 1954 διὰ νά δοθῇ μεγαλυτέρα εὐρύτης εἰς τοὺς τελικοὺς σκοπούς καί περισσοτέρα ἐλευθερία εἰς τὰς ἀμέσους ἐπιδιώξεις.

Ἐκολούθησαν τὴν μεταβολὴν ταύτην, τῆς ὁποίας πρωτεργάται ὑπῆρξαν ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν Ἰωάννης Παπασταύρου καί ὁ καθηγητὴς κ. Νικόλαος Πλάτων, οὗτινος πα-

σύγνωστον καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ πανταχοῦ ὅπου καλλιεργεῖται ἡ ἔρευνα τῆς ἀρχαιότητος εἶναι τὸ ἐν Κρήτῃ πολύτιμον ἀνασκαφικὸν ἔργον, ἡ ἔκδοσις τῆς περὶ τοῦ Βαρώνου Πέτρου ντέ Κουμπερτέν καὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων συντόμου μελέτης μας καὶ ἡ συγκέντρωσίς μας ἐδῶ εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1972, ὅποτε καὶ προέβημεν εἰς μῖαν, οὕτως εἰπεῖν, διακηρύξιν ἀρχῶν -ῆ, ἀκριβέστερον, ἀμέσων βλέψεων- περιλαμβανομένων εἰς ἓν ψήφισμα τοῦ Διοικητικοῦ μας Συμβουλίου τῆς 28ης Αὐγούστου τοῦ ἑδῶ ἔτους.

Περὶ τῆς διακηρύξεως αὐτῆς δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἰδιαιτέρως, διότι ὁ χρόνος δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Ἀντίτυπά τῆς, ὡς καὶ ἄλλων ἐκδόσεων μας ἔχουν κατατεθῆ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας τοῦ μᾶς φιλοξενεῖ ἢ καὶ δύνανται νὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ τὰ ἀποκτήσῃ, ἐάν γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐταιρείας μας εἰς τὴν ὁδὸν Λυκαβητοῦ 17, εἰς τὰς Ἀθήνας (Ταχ. Τομ.135).

Αὐτὴν τὴν στιγμήν, καὶ προτοῦ προχωρήσω εἰς οὐρανὸς περαιτέρω ἀνάπτυξιν, θά ἐπεθύμουν νὰ καταστήσω εἰς ὅλους γνωστὸν (καίτοι τὸ πρῶτον τοῦτο εἶναι, ὡς νομίζω, αὐτονόητον), ὅτι, προβάλλοντες ἰδανικά αὐτήματα, οὐδέποτε ἐσκέφθημεν, ὅτι αἱ οὐρανὸς προτάσεις μας ἀποτελοῦν ἄλλο τι ἀπὸ εὐχὰς ἢ ὑποδείξεις πρὸς περαιτέρω διερεύνησιν, εὐχὰς ἢ ὑποδείξεις τῶν ὁπαίων ἢ ὑλοποιήσις ἀποτελεῖ ἀναφαίρετον ἀρμοδιότητα ἐκεῖνων, οὗτινες, βάσει τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας καὶ τῶν ἀνεγνωρισμένων διεθνῶν συμφωνιῶν, ἔχουν σχετικὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ ἀποστολήν.

Θά ἤθελον δέ ἀκόμη εὐθύς ἀμέσως ν' ἀπαντήσω εἰς τὴν ὄχι ἀδικοολόγητον πιθανὴν ἀπορίαν ἐκ τῆς ὑφισταμένης δυσαναλογίας μεταξύ τῶν ἰσχυρῶν μας δυνάμεων καὶ μέσω καὶ τῆς ὑψηλῆς δημοσιογίας, εἰς τὴν ἀποβλέπομεν, παραλαμβάνων τὰ ὅσα εἶπον πρὸς διατύπωσιν εἰς μῖαν συνεκτικῶς μελῶν τῆς Ἐταιρείας μας καὶ φύλων τῆς κινήσεώς μας. "Ὅταν ἡ ἀπορία αὐτὴ νὰ ἀποδοῖται πρὸς

ἀναβιώσεως τῆς Ὀλυμπίας καί περὶ μιᾶς νέας Ἰδανικῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀποβλέπομεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν ὑλικοῦ τινος ἔργου, διὰ τὴν ὁποῖαν μᾶς λείπουν καί ἡ τεχνικὴ ἀρμοδιότης καί αἱ οἰκονομικαὶ δυνατότητες, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν προώθησιν τῆς δημιουργίας τοῦ πνευματικοῦ καί ἠθικοῦ ἐκεῖνου κλίματος, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν παντός ὑψηλοῦ ἐπιτεύγματος. Ἀποβλέπομεν δὲ εἰς τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον ὄχι ἐκ πνευματικῆς ἀλαζονείας, ὅπως μερικοὶ ἤθελον τυχόν πιστεύσει, ἀλλ' ἐν τῇ σαφεῖ συνειδήσει, ὅτι, παρὰ τὴν μικρότητα καί τὴν ἀδυναμίαν μας, ἔχομεν καθήκον ὡς μέλη τῆς πανανθρωπίνης κοινότητος καί, ἔτι μᾶλλον, τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας, νὰ μὴ παραμένωμεν ἐκταστικοὶ καί ἀπράγμονες εἰς μίαν περίοδον, καθ' ἣν ὁ κόσμος γύρω μας μεταβάλλεται μὲ γοργόν ρυθμόν καί αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι, ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐν πολλοῖς βεβιασμένη ἀνελιξεί, κινδυνεύουν συνεχῶς ν' ἀποδυναμωθοῦν".

Τὰς ἀνησυχίας τὰς ὁποίας ἀνέφερα, καί τὴν ἀντίδρασιν, ποὺ αὐταὶ προκαλοῦν, νομίζω, ὅτι σεῖς καλύτερον παντός ἄλλου, ἀγαπητοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Λειτουργοῦ, δύνασθε νὰ κατανοήσετε.

"Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐταιρείας πρὸς ἀναβίωσιν τῆς Ὀλυμπίας "Νέα Ἑλλάς" ἀρχίζει μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ πρώτου καταστατικοῦ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1954, ἡ προῖστορία τῆς ἀνατρέχει δέκα ἐπτὰ ἔτη ἐνωρύτερον, εἰς τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1937.

Τότε, πρὸς σαράντα ἐνός σχεδόν ἔτων, ὁ Πλάτων Δελένδης, ὁ μετέπειτα ἰδρυτὴς τοῦ σωματείου μας, ἐνεφάνισε τὸ πρῶτον τὸ αἴτημά του περὶ ἀναβιώσεως τῆς Ὀλυμπίας καί περὶ δημιουργίας τῆς νέας Ἑλλάδος. Τὸ ἐνεφάνισεν ὡς πανελληνιον ἠθικὴν ἀπαίτησιν καί ὡς προσφορὰν ἀκόμη εἰς τὴν μνήμην τοῦ δημιουργοῦ τῶν νέων διεθνῶν Ὀλυμπιακῶν ἁγῶνων Πέτρου ντε Κουμπερτέν, τοῦ τότε μόλις ἀποθανόντος, προσφορὰν δι' ἣς θὰ συνασπαστοῦν καί θὰ προήγηση τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀρεῶμενον μέγα ἔργον.

Πούτος υπήρξεν ὁ Πλάτων Δελένδας δέν εἶναι δύσκολον νά σᾶς εἶπω. Ἦτο εἷς ἀπλοῦς Ἕλλην πολῦτης, ὁ ὅποιος, ὅπως καί πλεῖστοι ἄλλοι, ἠσθάνετο βαθύτατα τήν τιμήν τοῦ ν' ἀνήκη εἰς ἓν ἔθνος, ὅπερ υπήρξε διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητος, ἀκόμη δέ περισσότερον τᾶς βαρεῖας ὑποχρεώσεις, τᾶς ὁποίας δημιουργεῖ εἰς τόν καθένα ἀπό ἡμᾶς τό γεγονός τοῦτο.

Ἀπό τᾶς σκέψεις αὐτάς ἀκριβῶς ὀρμώμενος προέβαλεν οὗτος διὰ τῆς ἐφημερίδος "Ἐστία" τήν πρότασιν, ὅπως "...εἰς τόν παραδεισιακόν χῶρον τῆς συμβολῆς τοῦ Κλαδέου μέ τόν Ἀλφειόν, τόν συνεχίζοντα τόν Ἰερόν χῶρον τῆς Ἀρχαίας Ἀλτews...Ἰδρυθῆ ἡ νέα Ἀλτις τῆ συνεργασίᾳ ὄλων τῶν πολιτισμένων χωρῶν τῆς γῆς..."

Ἡ ἐποχή ὅμως, καθ' ἣν προεβλήθη τό ἰδανικόν αἷτημα τοῦ Πλάτωνος Δελένδα, ἐποχή κινδύνων, οὔτινες ταχέως ἀπεδέυχθησαν τραγικού, ἦτο ὄλως ἀπρόσφορος δι' ἡρέμους συζητήσεις ἐπί πολιτιστικῶν θεμάτων ἀνωτέρας ὑφῆς. Καί ὄταν δέ ἀκόμη, μετά ἔνδεκα ἔτη, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 14ης Ὀλυμπιάδος τοῦ Λονδίνου ἐπανῆλθεν εἰς τό αὐτό αἷτημά που, αἱ μέν πληγαί τοῦ πολέμου ἦσαν ἀκόμη πανταχοῦ ἀνοιχταί, ἡ δέ Ἑλλάς, εἰδικώτερον, ἠγωνίζετο σκληρῶς διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τήν δυσχερῆ κατάστασιν πού εἶχαν δημιουργήσει μακροῦ ἔθνικου ἀγῶνες, καί ἐκ τούτων ἐκτεταμέναι καταστροφαί καί ἀναστατώσεις. Δέν εἶναι λοιπόν ἀπορον, τό ὅτι ἡ πρότασις αὐτή, ἡ τόσον ἐνδιαφέρουσα, ὀλύγην εὔρεν ἀπήχησιν καί ὅτι ἀκόμη, ὑπό τινων δεινῶς παρεξηγηθεῖσα, ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἀπειλή κατά τῆς πολιτιστικῆς μας κληρονομίας.

Δέν ἐκλείσεν ὅμως εἰς τό σημεῖον αὐτό ἡ περὶ τούς νέους ἐν Ὀλυμπίᾳ θησαυρούς, τήν Νέαν δηλαδή Ἀλτιν, ἔρις. Ὡς ὄλοι γνωρίζομεν, πρό πενταετίας νέα ἐξέσπασε θύελλα, ὅταν μέ πρωτοβουλίαν τοῦ Προέδρου τῆς Διεθνοῦς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς Avery Brundage καί μέ ἐκδηλωθέν θερμόν ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων ἐνδιαφέρον, ἔγιναν αἱ πρῶται ἐνέργειαι διὰ τήν ὑλοποίησην τῆς παλαιᾶς αὐτῆς καί ἀνανεωθεύσης προτάσεως.

Ἡ Ἐταιρεία μας οὔτε ἠδύνατο, οὔτε ἤθελε, βεβαίως, νά παραμείνη ἀδιάφορος ἐνώπιον τῆς πιθανότητος πραγματοποιήσεως μιᾶς βασικῆς τῆς ἐπιδιώξεως ἐνώπιον τῆς προσημονῆς δημιουργίας μιᾶς Νέας Ἄλτεως, ὡς ζωντανοῦ συμβόλου συναδελφώσεως τῶν λαῶν καί ὡς δρώσης ἐστῆας παγκοσμίου πολιτιστικῆς ἀκτινοβολίας. Ἡ παρέμβασίς μας ὁμως περιωρίσθη, λόγῳ τοῦ κρατοῦντος κλίματος, εἰς μίαν ἐπιστολήν πρὸς τόν τότε Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων στρατηγόν Βελλιανύτην, δι' ἧς ἀνεπτύσσομεν τό ὅλον θέμα, ὡς τοῦτο ἐξ ὑπαρχῆς προεβλήθη, καί μίαν ἄλλην πρὸς τὴν ἐφημερίδα "Βῆμα" παρομοίου περιήκου περιεχομένου.

Ἴσως τό ζήτημα τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ θησαυρῶν νά θεωρῆται ἤδη ἐξηντημένον, διότι καί αἱ χῶραι, αὐτινες ἰεζχον προθυμοποιηθῆ νά μετᾶσχουν εἰς τό σχεδιασθέν ἔργον, πιθανόν νά ἔχουν ἤδη μεταβάλει ἀπόψεις καί αἱ ἀρμόδιαι ἑλληνικαί ἀρχαί καί ὀργανώσεις νά ἔχουν ἐγκαταλείψει τὰς παλαιότερας προθέσεις τῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὡς ὀδηλώσαμεν εἰς πρόσφατον συνάθροισιν μελῶν καί φίλων τοῦσώματέου μας, ἡμεῖς εἴμεθα πάντοτε πρόθυμοι νά συντελέσωμεν, μέ τὰς ὄσας διαθέτομεν δυνάμεις, εἰς τὴν ἐπανεξέτασιν τοῦ θέματος, ἐφ' ὅσον, φυσικά, θά εὑρίσκομεν προθύμους εἰς μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν συμπράκτορας μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ ἀρχαιολογικοῦ, τοῦ τεχνικοῦ, τοῦ ἀθλητικοῦ καί, γενικώτερον, τοῦ πνευματικοῦ κόσμου, εἰς τόν ὁποῖον σεῖς οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ κατέχετε, κατὰ φυσικόν λόγον, ὅλως προέχουσιν θέσιν.

Ἀπό τὰς προσφάτους πολυεθνικὰς ὀλυμπιακὰς συγκεντρώσεις, αἰόποσαι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τό Ἄμπιτζάν καί εἰς τὴν Βαδούζην καί, τελευταίως, εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡμπορεῖ κανεὶς νά εὐκάζῃ ὅτι ὁ Ὀλυμπισμὸς τῆς ἐποχῆς μας ἔχει ἀνάγκην κάποιας βαθυτέρας ἀλλαγῆς ἢ κάποιας σπουδαίας ἴσως ἀνανεώσεως.

"Εύσηλθομεν ἤδη-ἐλέγομεν εἰς μίαν διακήρυξίν μας τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1976 ὑπό τόν τίτλον "Ἡ Ἑλλάς καί ὁ σύγχρονος Ὀλυμπισμός"- εἰς μίαν νέαν φάσιν τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐλληνοποιήσεως (ὑπό μίαν σαφῶς ἰδεαλιστικὴν ἔννοιαν βεβαίως) τοῦ Ὀλυμπισμοῦ τῆς ἐποχῆς μας καί τῆς ἀθλήσεως γενικώτερον καί θέλομεν νά ἐλπίζομεν, ὅτι ὅλοι ἐν τῇ Χώρα ταύτῃ θά ἔχουν σαφῶς συνειδητοποιήσει πόσον αἱ προσπάθειαι εὐθῆναι εἶναι μεγάλαι καί πόσον ἡ ἀνάγκη ἀντιμετωπίσει αὐτάς τιν μέ σταθερότητα καί συνέπειαν διὰ τῆς ὀλοφύχου ὄλων συνεργασίας εἶναι ἐπιτακτική".

Εἰς τήν συνεργασίαν αὐτήν, εἰς αὐτόν τόν πανελληνιον συναγερόν, σεῖς, ἐκλεκτοῦ λειτουργοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἔχετε δικαιοματικῶς τήν πρώτην θέσιν, διότι σεῖς εἴσθε κατ'ἐξοχήν κληθέναι νά καταστήσετε τάς ἀδόλους ψυχάς τῶν ἐφήβων καί τῶν νεανύδων κοινωνούς τῆς μεγάλης ὀλυμπιακῆς παραδόσεως, ἣτις βασικῶς συνίσταται εἰς τήν πευθαρχίαν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ· εἰς τήν ὑπερήφανον ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερειῶν· εἰς τόν σεβασμόν τῶν παλαιόθεν καθιερωμένων ὅσον καί εἰς τόν ἔρωτα τῆς ἀδιαλείπτου προόδου, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται ὄχι μέ τῆς βλαίας ἀνατροπῆς, ἀλλά μέ τήν συνεχῆ βελτίωσιν τοῦ ὑπάρχοντος.

Πρό πενήντα τριῶν ἐτῶν ὁ Κουμπερτέν, ἐγκαταλείπων μετά μακροτάτην θητερίαν τήν προεδρίαν τῆς Διεθνοῦς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἔλεγεν εἰς τό ἱστορικό Ὀλυμπιακόν συνέδριον τῆς Πράγας: "...θέλω ν'ἀφιερῶσω τόν χρόνον, ὁ ὁποῖος ἀκόμη μοῦ μένει, διὰ νά ἐπιταχύνω, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου, τήν ἀνέλιξιν μιᾶς ἐπειγούσης ἐπιδιώξεως: τῆς ἐπιβολῆς μιᾶς παιδαγωγικῆς, ἡ ὁποία θά φέρῃ τόν πνευματικόν διαφωτισμόν καί τήν ἡρεμίαν τῆς κρίσεως. Κατά τήν γνώμην μου τό μέλλον τοῦ πολιτισμοῦ τήν στιγμήν αὐτήν δέν βασίζεται οὔτε εἰς πολιτικάς, οὔτε εἰς οἰκονομικάς προϋποθέσεις. Ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπό τόν ἐκπαιδευτικόν προσανατολισμόν πού θά διαγραφῇ". Ἐν συνεχείᾳ δέ ὁ δημοσιογράφος τῶν νέων διεθνῶν Ὀλυμπιάδων, καταγγέλλων τῆς τότε ἐφαρμοζομένας παιδαγωγικάς μεθόδους, προσηγγέλλεν, ὅτι αἱ γενεαί αἱ ἐκπαιδευόμεναι κατά τά τοιαῦτα συστήματα ἦσαν "κακῶς παρεσκευασμένοι διὰ τῆς ἐπερχομένης ἀνωμαλίας...".

Τά τραγικά γεγονότα, τά όποια δέν έβράδυναν νά εκδηλωθοϋν, κατέδειξαν τήν όρθότητα τών προβλέψεων τοϋ Κουμπερτέν. 'Ο κόσμος είσηλθεν, άτελώς παρεσκευασμένος, είς μίαν μακράν καί επικύνδυνον διαδικασίαν έπιταχυνομένων μεταβολών, ή όπούα όλους τούς βαθύτερον εξετάζοντας τήν ανέλιξιν τών άνθρωπών έμβάλλει είς σκέφεις άνησυχούς. "Όχι όμως, βεβαίως, καίείς άπελπισμόν. Διότι καί πολλοί άλλοι καί ήμεις οί έν τή 'Εταιρεία πρός άναβύσιν τής 'Ολυμπίας "Νέα" Αλτις" μετά πεποιθήσεως πιστεύομεν, ότι ύπάρχουν πάντοτε ζωντανάί αί δυνάμεις τής ύγιούς άντιδράσεως, αΐτινες καί άλλαχού καί έδω είς τήν Διεθνή 'Ολυμπιακήν 'Ακαδημίαν έντόνως καλλιεργοϋνται καί αναπτύσσονται. Δέν ύφίσταται δέ κανείς λόγος νά μή πιστεύωμεν, ότι αί δυνάμεις αύταί συνεχώς θά ένισχύωνται καί ότι τελικώς θά διαλυθοϋν τά νέφη, τά όποια άλόγως συσσωρεύει μία πεπλανημένη αντίληψις τοϋ άνθρωπίνου προορισμού.

'Η 'Ολυμπία καλεϊται νά καταστή σύμβολον καί ό 'Ολυμπισμός όδηγός έν τή άναζητήσεϊ νέων ίδεών, αί όποια δέν ήμποροϋν νά εϊναι έν τή ούσία των διαφορετικάί από τās ίδέας τās έλληνικάς, αύτάς έπάνω είς τās όπούας έθεμελιώθη ό πολιτισμός καί τοϋ παλαιού καί τοϋ νέου κόσμου.

Εύχαριστῶ θερμότατα όλους σās, πού μέ ύπομονήν καί προσήνεϊαν μή ήκούσατε. Εύχαριστῶ εκ καρδίας τήν 'Εφορείαν καί τούς εκλεκτούς συνεργάτας τής Διεθνούς 'Ολυμπιακής 'Ακαδημίας δι' όσας μοϋ έπιδαφλεύουν περιποιήσεις καί δι' όσην δεικνύουν συμπάθειαν καί ένδιαφέρον διά τά ιδανικά μας αίτήματα, τά όποια προσεκάθησα σήμερον έδῶ, διά μίαν άκόμη φοράν, νά προβάλω. Εϋχομαι δέ καί πιστεύω, ότι ή 'Ακαδημία αύτή διά τοϋ ύψηλοϋ διεθνούς της κύρους, αλλά καί ό 'Ολυμπισμός καί ή άθλησις γενικώτερον θά δημιουργήσουν είς μέλλον όχι πολύ άπομεμακρυσμένον μίαν νέαν άριστοκρατίαν, ως εκείνην ήτις κατά τούς κλασσικούς χρόνους είχε προέλθει απότούς χρυσοστεφάνους 'Αγῶνας τής 'Ολυμπίας, άριστοκρατίαν πνεύματος καί ήθους, ή όποια θά όδηγήσῃ τόν κόσμον πρός μίαν νέαν άνωτέραν μορφήν βίου, πρός τήν μορφήν ακριβώς εκείνην, ήν διά τών

καταστατικῶν ἡμῶν διατάξεων εὐαγγελισόμεθα ἡμεῖς εἰς ἐν τῇ Ἐταιρείᾳ πρὸς ἀνα-
βίωσιν τῆς Ὀλυμπίας "Νέα Ἄλτις".

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου